

Uit een werk van de heilige Edith Stein († 1942) *

In het Oude Verbond
had men reeds een zeker begrip van
het eucharistisch karakter van het gebed.
Het werk aan de tent van het Verbond (Ex 25),
zoals later de Tempel van Salomo,
wordt beschouwd
als beeld van de hele schepping
die zich verzamelt rond zijn Heer
om Hem te aanbidden en te dienen...
In plaats van de Tempel van Salomo,
heeft Christus
een tempel gebouwd van levende stenen (1Petr. 2,5),
de gemeenschap van de heiligen.
Hij houdt zich op in het midden
als de eeuwige hogepriester
en op zijn altaar offert Hij zichzelf in eeuwigheid.
En de hele schepping
is deelnemer geworden van deze liturgie.
De Cherubijnen zijn niet meer afwezig.
Hun gebeeldhouwde vormen tonen
de bewaking van het Heilige der Heiligen.

Nu waken de monniken, hun levende beelden,
opdat de lofzang tot God
nooit stopt op aarde als ook in de hemel...
Hun lofzangen roepen bij het ochtendgloren
de hele schepping op om zich te verenigen,
om de Heer te eren:
bergen en heuvels, rivieren en watervallen,
zeeën en het vast land
evenals allen die het bevolken,
wolken en winden, regen en sneeuw;
alle volkeren van de aarde,
alle mensen van alle rassen en talen,
en uiteindelijk alle hemelbewoners,
de engelen en heiligen (cf Dan 3,57-90)...
Wij moeten ons ook
bij de eeuwige lofzang voor God voegen,
door onze liturgie.
Wat wil dat “wij” zeggen?
Het gaat niet alleen om de religieuzen...,
maar om heel het christelijke volk.

---

* **Teresa Benedikta van het Kruis (Edith Stein)** Het gebed van de kerk (*bij Luc. 21, 5 – 11*)
UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem